

Nazwa przedmiotu	Teoria i praktyka witrażownictwa
Jednostka prowadząca	Wydział Ceramiki i Szkła / Katedra Konserwacji i Restauracji Ceramiki i Szkła
Jednostka dla której przedmiot jest przygotowany	Wydział Ceramiki i Szkła / Katedra Konserwacji i Restauracji Ceramiki i Szkła
Rodzaj przedmiotu	Przedmiot kierunkowy, obowiązkowy.
Rok studiów/semestr; forma studiów	Rok studiów II, semestr 3 i semestr 4. studia stacjonarne jednolite magisterskie
Liczba punktów ECTS	Semestr 3: 2 pkt. ECTS, semestr 4: 2 pkt. ECTS
Prowadzący	dr Marcin Czeski, mgr Marta Proksz, mgr Katarzyna Czaja-Arkabus
Cel zajęć	Nabywanie przez studenta praktycznych umiejętności pracy ze szkłem technikami witrażowymi oraz rozwijanie wrażliwości estetycznej. Nauka zasad projektowania zróżnicowanych formalnie witraży wykonanych z różnego rodzaju szkła. Zapoznanie z technikami obróbki szkła witrażowego w celu wykonania projektów i ich prawidłowej realizacji. Pogłębienie umiejętności i wiedzy na temat tradycyjnych technik witrażowniczych.
Wymagania wstępne	Zaliczenie I roku studiów.
Efekty kształcenia w zakresie:	
– <i>wiedzy</i>	Student ma wiedzę z zakresu historii witrażownictwa w okresie od XV wieku do końca XVIII w. Rozróżnia rodzaje szkła używanego w witrażownictwie obecnie i w przeszłości, zna proces ich produkcji oraz wie, w jaki sposób wycinać elementy z różnych rodzajów szkła. Zna podstawowe rodzaje technik witrażowniczych. Wie, jakie są techniki składania w ołów oraz lutowania i kitowania witraża. Rozróżnia podstawowe techniki malarskie i zdobnicze stosowane w witrażownictwie i ma rozeznanie w materiałach witrażowniczych, w tym w bazowych rodzajach emalii szklarskich.
– <i>umiejętności</i>	Student jest w stanie samodzielnie przygotować zróżnicowany materiałowo projekt witraża w małej skali, przełożyć go na skalę 1:1, potrafi przygotować kalki i szablony do realizacji witraża. Potrafi wyciąć kształty elementów szklanych z różnych gatunków szkła. Potrafi zastosować podstawowe techniki zdobienia szkła, w tym emalie szklarskie oraz w sposób świadomy wykorzystać je, jako środki wyrazu artystycznego. Ma umiejętności pozwalające na składanie i obróbkę witraży wielkoformatowych w ołów i taśmę miedzianą.
– <i>kompetencji personalnych i społecznych</i>	Student potrafi pracować w grupie. Inicjuje pracę z innymi osobami w ramach wspólnych zadań. Potrafi odpowiedzialnie wykonywać zadania na rzecz pracowni i koordynować swoją pracę. Wykorzystuje zdobytą wiedzę w działaniach praktycznych. Potrafi analizować i twórczo przetwarzać postawione zadania. Jest w stanie krytycznie odnieść się do swoich projektów i uczy się wstępnej eliminacji części z nich już na etapie koncepcji.
Treść zajęć	Zapoznanie studentów z materiałami i różnorodnymi narzędziami używanymi w pracach witrażowych. Przygotowanie projektów i podzielenie całości zadania na etapy realizacyjne. Przygotowanie kartonów, kalek i szablonów do realizacji projektu. Nauka wycinania skomplikowanych elementów z różnych gatunków szkła, poznawanie technik składania w ołów, lutowania, kitowania oraz ekspozycji obiektu. Nauka świadomego stosowania różnych technik zdobienia szkła witrażowego oraz nakładania emalii o różnej strukturze i przezierności w celu zastosowania ich w zaprojektowanym uprzednio witrażu.
Forma i wymiar zajęć	45 godzin w semestrze 3 i w semestrze 4; w tym czasie zawarte są: wykłady, seminaria, konwersatoria (korekty, przeglądy, dyskusje dydaktyczne), ćwiczenia.
Metody i kryteria oceny	Semestr 3: 75% ćwiczenia praktyczne i aktywność na zajęciach, 15% opracowanie tematu historycznego, 10% przegląd. Semestr 4: 50% ćwiczenia praktyczne, aktywność na zajęciach, opracowanie tematu historycznego, 50% przegląd końcowy.
Sposób zaliczenia	Semestr 3: zaliczenie. Semestr 4: przegląd egzaminacyjny.
Literatura	E. Jansen, Kleine Geschichte der deutschen Glasmalerei, Dresden 1963. S. Brown, Stained glass, an illustrated history, New Jersey 1992. E. Morris, Stained and decorative Glass, London 1995. J. Porcelli, Stained glass. Jewels of Glass, New York 2000. E. Gajewska- Prorok, S. Oleszczuk, Witraże na Śląsku XIX i pierwsza połowa XX wieku, Leipzig 2001. V. Chieffo Raguin, The history of stained glass. The art light medieval to contemporary, London 2008. Materiały pokonferencyjne sesji Stowarzyszenia Miłośników Witraży Ars Vitrea Polona (www).
Uwagi	
Język wykładowy	Język polski z możliwością komunikowania się w języku angielskim.

